

Adam SOJDA
Politechnika Śląska
Wydział Organizacji i Zarządzania

ZASTOSOWANIE MODELU DWUMIANOWEGO I TROJMIANOWEGO DO WYCENY OPCJI RZECZOWYCH¹

Streszczenie. W artykule przedstawiono model dwumianowy i trójmianowy wyceny opcji rzeczowych. Zastosowanie opcji rzeczowych pozwala na uwzględnienie w wycenie wartości inwestycji bądź przedsiębiorstwa elastyczności decyzyjnej. W artykule pokazano zastosowanie dwóch modeli wyceny opcji rzeczowych do oceny projektu inwestycyjnego w kopalni węgla kamiennego. Dla tych modeli rozważono amerykańską opcję odroczenia inwestycji. Jako instrument podstawowy, z którym związane jest ryzyko inwestycji wybrano cenę surowca.

PRICING REAL OPTIONS USING BINOMIAL AND TRINOMIAL MODEL

Summary. This paper presents a binomial and trinomial model pricing real options. The use of real options can be incorporated in the valuation of investments, the company's decision-making flexibility. The article demonstrates the use of two real options valuation models to assess the investment project in a coal mine. For these models is considered an American call option postpone investments. As the basic instrument, which is related to the risk of investment chosen raw material prices.

1. Wstęp

Jedną z podstawowych kategorii w gospodarce rynkowej jest wartość. Jej kreowanie w przypadku przemysłu górniczego odbywa się poprzez inwestycje dotyczące odkrywania, rozpoznania i eksploatacji złóż, a następnie przez przerób i sprzedaż wydobytej kopaliny. Wydobywaniu kopaliny umiejscowionej w złożu towarzyszy ryzyko wynikające z jego specyfiki

¹ Praca powstała w ramach realizacji projektu badawczego nr N N524 341640 „Metoda wyznaczania wartości kopalni węgla kamiennego” finansowanego ze środków Narodowego Centrum Nauki

związanej z nieodnawialnością, wyjątkowością, неповtarzalnością występowania. Złoże może być charakteryzowane przez kształt, budowę geologiczną, głębokość, warunki zalegania, parametry jakościowe kopaliny. Wielkości tych czynników są przeważnie dokładnie poznawane dopiero wraz z eksploatacją złoża. W początkowej fazie oceny inwestycji dopuszczalny błąd rozpoznania, zgodnie z polskimi normami, wynosi 10%. Inwestycje w przemyśle górnictwym charakteryzują się typowymi cechami inwestycji:

- nieodwracalnością - poniesionych nakładów nie można odzyskać,
- niepewnością - nie istnieje pewność odnośnie przyszłych zysków,
- swobodą w podejmowaniu decyzji o momencie rozpoczęcia przedsięwzięcia.

Dynamika życia gospodarczego w połączeniu z globalizacją i zwiększającym się poziomem konkurencyjności wymusza podjęcie przez organizację dodatkowego wysiłku, mającego na celu zapewnienia sobie narzędzi do szybkiego reagowania na dynamicznie zmieniającą się rzeczywistość. Ważne jest stosowanie metod mogących uwzględniać dostosowywanie się przedsiębiorstwa do zmieniających się warunków, ekonomicznych zarówno jak i technologicznych. Zastosowanie opcji rzeczowych do oceny wartości przedsiębiorstwa oraz do oceny poszczególnych projektów inwestycyjnych [2], [3], [4] pozwala na uwzględnienie (wśród wielu czynników elastyczności decyzyjnej), polegającej na możliwości adaptacji przedsiębiorstwa do zmieniających się warunków.

2. Model dwumianowy

Model dwumianowy zwany również modelem drzewa decyzyjnego zaprezentowany został przez J. Coxa, S. Rossa, M. Rubinsteina². W modelu tym czas dzielony jest na określoną liczbę krótkich okresów Δt , w każdym z tych okresów cena instrumentu podstawowego z poziomu S może zmienić się w sposób następujący:

- może wzrosnąć do wartości Su z prawdopodobieństwem p ,
- może spaść do wartości Sd z prawdopodobieństwem $1-p$.

Przyjęcie, że $u > 1, 0 < d < 1$ pozwala wartość Su uznać, za proporcjonalny wzrost wartości instrumentu podstawowego w przedziale Δt , natomiast Sd uznać za proporcjonalny spadek wartości instrumentu podstawowego.

Dodatkowe założenia o obojętności inwestorów względem ryzyka oznaczają, że wartość oczekiwana stopy zwrotu z akcji w okresie Δt musi być równa stopie wolnej od ryzyka r_f . Wartość instrumentu podstawowego na koniec okresu Δt wynosi:

² Cox J.C., Ross S.A., Rubinstein M.: Options Pricing. A Simplified Approach, Journal of Financial Economics, nr 7, 1979.

$$Se^{r\Delta t} = pSu + (1-p)Sd \quad (1)$$

Stąd

$$e^{r\Delta t} = pu + (1-p)d \quad (2)$$

Założymy, że odchylenie standardowe ceny instrumentu podstawowego w przedziale Δt jest równe $S\sigma\sqrt{\Delta t}$, a wariancja $S^2\sigma^2\Delta t$, stąd:

$$S^2\sigma^2\Delta t = pS^2u^2 + (1-p)S^2d^2 - S^2(pu - (1-p)d)^2 \quad (3)$$

Po podzieleniu przez S^2 otrzymamy:

$$\sigma^2\Delta t = pu^2 + (1-p)d^2 - (pu - (1-p)d)^2 \quad (4)$$

Zakładając, że $u = \frac{1}{d}$ i gdy Δt jest dostatecznie małe, otrzymujemy³:

$$u = e^{\sigma\sqrt{\Delta t}}, \quad (5)$$

$$d = e^{-\sigma\sqrt{\Delta t}}, \quad (6)$$

$$p = \frac{e^{r\Delta t} - d}{u - d}. \quad (7)$$

Należy zauważyć, że w chwili $t=0$ cena instrumentu podstawowego jest znana i równa S , w chwili Δt możliwe są dwa poziomy cen: Su , Sd , w chwili $2\Delta t$ są już trzy możliwości: Su^2 , $Sud = S = Sdu$, Sd^2 . Uogólniając, w chwili $i\Delta t$ można zaobserwować $i+1$ poziomów cen $Su^j d^{i-j}$, $j=0,1,\dots,i$. Stan ten wynika z przyjęcia założenia, że $u = \frac{1}{d}$. Drzewo ulega rekombinacji, co oznacza, że wzrost ceny po spadku prowadzi do tej samej ceny jak spadek po wzroście. Cena instrumentu w przyszłości nie zależy od kolejności występowania spadków i wzrostów, a tylko od liczby wzrostów. Przez węzeł (i, j) rozumiemy stan, w którym cena instrumentu w i okresach wzrosła dokładnie j razy. Węzeł może być określany poprzez parę liczb (i, j) a także również poprzez podanie ścieżki dotarcia do węzła za pomocą symboli u i d , oznaczających wzrost i spadek wartości ceny instrumentu.

Chcąc wycenić opcję należy rozpocząć wycenę od węzła końcowego dla danej opcji, czyli od ustalonej chwili T , cofając się do początku. Opcja amerykańskiej, może być zrealizowana w dowolnym momencie od chwili początkowej do ustalonej chwili T . Przy warunku obojętności wobec ryzyka wartość opcji, w każdym węźle w chwili $T - k\Delta t$, $k=0,1,\dots,T$ można wyznaczyć jako wartość oczekiwaną w chwili T , dyskontowaną po stopie wolnej od ryzyka. Jednakże w przypadku opcji amerykańskiej dodatkowo należy sprawdzić, co jest korzystniejsze: wykonanie wcześniejsze opcji czy też posiadanie jej przez kolejny okres Δt .

³ Wyznaczenie wartości u , d , p można znaleźć w przy [1], [4].

Dla opcji amerykańskich w węzłach wcześniejszych niż końcowe, chcąc wyznaczyć wartość opcji należy porównać ze sobą:

- wartość przy założeniu, że jest ona wykonywana w tym momencie,
- wartość przy założeniu, że nie zostanie ona wykonana przez następny okres. Wartość ta jest równa zdyskontowanej wartości oczekiwanej opcji na koniec tego okresu.

Zakładamy, że mamy wycenić opcję amerykańską z czasem T . Oznaczmy przez $f_{i,j}$ wartość opcji w węzle (i, j) . Wartość ta jest wyznaczona w chwili $i\Delta t$, przy cenie $Su^j d^{i-j}$, $j=0,1,\dots,i$, $i=0,1,\dots,T$. Jeśli prawdopodobieństwo przejścia z węzła (i, j) w chwili $i\Delta t$ do węzła $(i+1, j+1)$ w chwili $(i+1)\Delta t$ jest równe p oraz jeśli prawdopodobieństwo przejścia z węzła (i, j) w chwili $i\Delta t$ do węzła $(i+1, j)$ w chwili $(i+1)\Delta t$ jest równe $1-p$, to zakładając, że opcja nie zostanie wcześniej wykonana otrzymujemy, że wartość opcji jest równa (rys.1):

$$f_{i,j} = e^{-r\Delta t} (pf_{i+1,j+1} + (1-p)f_{i+1,j}) \text{ dla } 0 \leq i \leq T-1, 0 \leq j \leq i. \quad (8)$$

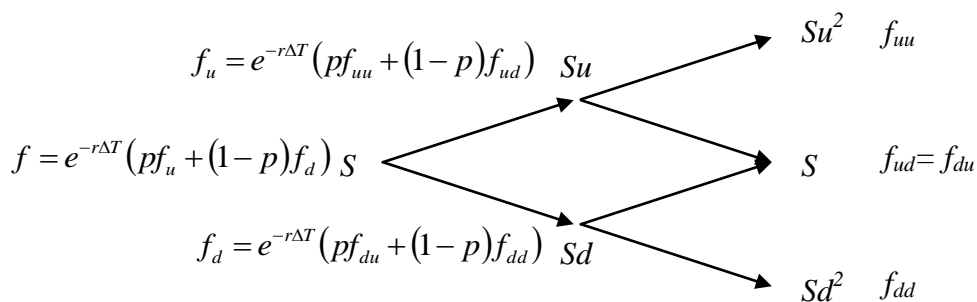
Jeśli jednak założymy, że opcja może być wcześniej wykonana, to należy porównać wartość $f_{i,j}$ z wewnętrzną wartością opcji:

$$f_{i,j} = \max \{ X - Su^j d^{i-j}, e^{-r\Delta t} (pf_{i+1,j+1} + (1-p)f_{i+1,j}) \} \quad (9)$$

Dla każdego węzła w momencie T wartość opcji jest wyznaczana na podstawie wzoru:

$$f_{T,j} = \max \{ X - Su^j d^{T-j}, 0 \} \quad (10)$$

Obliczenia przebiegają wstecz, wartość w chwili $i\Delta t$ oznacza możliwość przedterminowego wykonania opcji zarówno w tym, jak i w każdym następującym po nim węzle.

Rys. 1. Drzewo dwumianowe dla formuły CCR (cena i wartość opcji)

Fig. 1. Binomial lattice (tree) with CRR formulae (price, real option value)

Źródło: Opracowanie własne

3. Model trójmianowy

W modelu trójmianowym zakłada się, że w danym momencie Δt możliwe są trzy ruchy aktywa podstawowego: wartość może wzrosnąć, pozostać na tym samym poziomie, spaść. Zatem w węzle (i, j) przy wartości $S_{i,j}$ w momencie $j+1$ wartość może wzrosnąć do $S_{i+1,j+1} = S_{i,j}u = S_{i,j}e^{\lambda\sigma\sqrt{\Delta t}}$, spaść do wartości $S_{i+1,j-1} = S_{i,j}d = S_{i,j}e^{-\lambda\sigma\sqrt{\Delta t}}$ bądź utrzymać się na tym samym poziomie $S_{i+1,j} = S_{i,j}m = S_{i,j}$, przy założeniach, że $ud = 1$ oraz $m = 1$.

Prawdopodobieństwa zmian określone są następująco:

$$p_u = \frac{1}{2\lambda^2} + \frac{1}{2} \frac{\mu}{\lambda\sigma} \sqrt{\Delta t}, \quad (11)$$

$$p_d = \frac{1}{2\lambda^2} - \frac{1}{2} \frac{\mu}{\lambda\sigma} \sqrt{\Delta t}, \quad (12)$$

$$p_m = 1 - p_u - p_d = 1 - \frac{1}{\lambda^2}, \quad (13)$$

gdzie $\mu = r - q - \frac{\sigma^2}{2}$. Występujący parametr λ jest tak dobrany, aby prawdopodobieństwa były nieujemne. Dla $\lambda = \sqrt{1,5}$ uzyskuje się najszybszą zbieżność ceny opcji do ceny wyliczonej analitycznie. Dla $\lambda = 1$ otrzymany model jest modelem dwumianowym, bowiem $p_m = 0$.

Cenę opcji $f_{i,j}$ wyznacza się w analogiczny sposób do modelu dwumianowego. Należy pamiętać, że jeśli opcja nie zostanie wcześniej wykonana, to otrzymujemy, że wartość opcji jest równa:

$$f_{i,j} = e^{-r\Delta t} (p_u f_{i+1,j+1} + p_m f_{i+1,j} + p_d f_{i+1,j-1}) \quad (14)$$

Oba modele dwumianowy i trójmianowy zbliżają się do dokładnej wartości opcji wraz ze zmniejszaniem się Δt . W praktyce można przyjąć $N = 30$ [5].

4. Zastosowanie modeli

Poniżej przedstawiony został hipotetyczny przykład dla opcji odroczenia. Zakładamy, że kopalnia może odkładać w czasie rozpoczęcie wydobywania z pewnej ściany przez okres 3 lat. Nakłady potrzebne na inwestycję wynoszą 4 000 000 zł, pierwszy strumień gotówki nastąpi po roku od poniesienia nakładów. Roczne wydobywanie (W) wynosi 11 000 Mg, przy koszcie stałym (KS) 500 000 zł rocznie, koszcie zmiennym (KZ) 400 zł/Mg. Obecnie cena surowca

wynosi 500 zł/Mg, przewidywany czas trwania eksploatacji 6 lat. Zakładana zmienność ceny to 10% przy stopie wolnej od ryzyka 5%. Cena jest źródłem ryzyka i przyszłe przepływy pieniężne zależą od zmiany ceny.

Tabela 1

Dane i oznaczenia

Parametr	Oznaczenie	Wartość	Jednostka
cena początkowa surowca	S_0	500	zł/Mg
nakłady inwestycyjne	X	4 000 000	zł
czas dzierżawy	t	6	rok
zmienność cen	σ	10	%
stopa wolna od ryzyka	r_f	4	%
krok czasowy	Δt	1	rok
wydobycie	W	11 000	Mg
koszty stałe	KS	500 000	zł/rok
koszty zmienne	KZ	400	zł/Mg

Źródło: opracowanie własne

Tabela 2

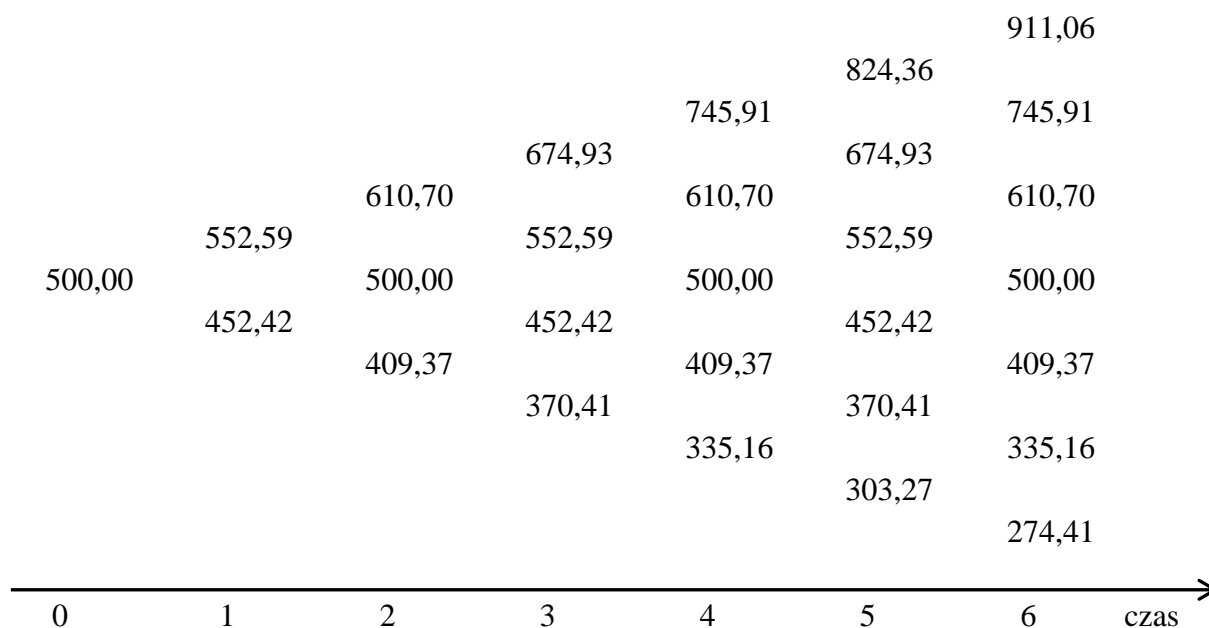
Wyznaczone parametry dla modelu dwumianowego

Parametr	Oznaczenie	Wartość
$u = e^{\sigma\sqrt{\Delta t}}$	u	1,1052
$\frac{1}{u}$	d	0,9048
$p = \frac{e^{r_f\Delta t} - d}{u - d}$	p	0,6787
$1 - p$	$1 - p$	0,3213
współczynnik dyskontujący dla wzrostu $pe^{-r_f\Delta t}$	d_U	0,6521
współczynnik dyskontujący dla spadku $(1 - p)e^{-r_f\Delta t}$	d_D	0,3087

Źródło: opracowanie własne

4.1. Analiza opłacalności inwestycji – model dwumianowy

Ponieważ cena surowca jest źródłem ryzyka, należy ustalić możliwą cenę surowca w kolejnych latach. Przy wzroście cena jest przemnażana przez 1,105 a przy spadku przez 0,905 w kolejnych okresach.

Rys. 2. Siatka cen surowca – model dwumianowy

Fig. 3. Price lattice – binominal model

Źródło: opracowanie własne

Wyznaczenie ceny S w poszczególnych węzłach pozwala na określenie wartości strumienia finansowego CF zgodnie ze wzorem:

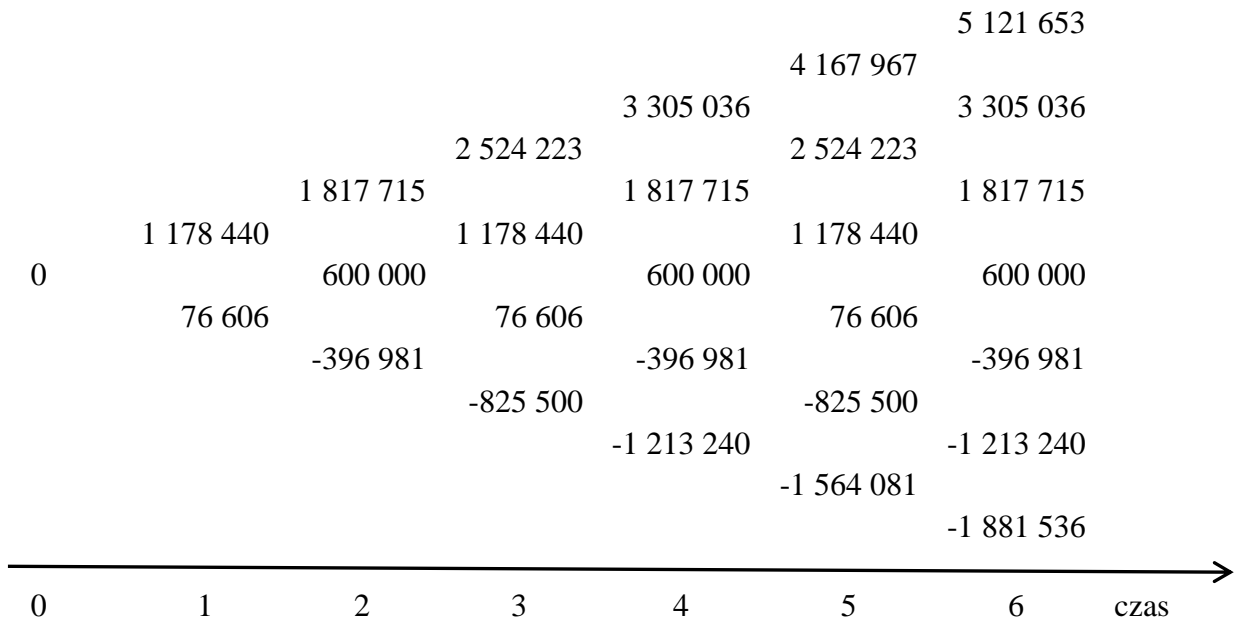
$$CF_{i,j} = (S_{i,j} - KZ)W - KS \quad (15)$$

Przykładowo, jeśli po roku cena wzrosła do 552,59 zł, to strumień finansowy w tym węźle wyniesie odpowiednio $CF_u = (552,59 - 400)(11000) - 500000 = 1\,178\,440$ zł.

Strumienie finansowe dla poszczególnych lat w poszczególnych węzłach wyznaczone są przy założeniu, że kopalnia prowadzi wydobywanie, a inwestycja rozpoczęła się w $t=0$, pierwszy przepływ otrzymujemy dopiero po roku od rozpoczęcia inwestycji. Wyznaczenie wartości strumieni finansowych jest konieczne do wyznaczenia wartości bieżącej przepływów finansowych w każdym z węzłów. Wartości te wyznaczamy rozpoczynając od ostatniego roku. W ostatnim roku (rok 6) wartości przyszłe strumieni finansowych są równe wartości strumienia dla danego węzła. Dla pozostałych węzłów, poza ostatnim rokiem wartości te wyznaczane są cofając się wstecz. Wartości przyszłe dla węzłów muszą uwzględniać wartość

strumienia finansowego w analizowanym węźle, a także wartość otrzymaną dla możliwych do osiągnięcia węzłów w kolejnym roku, gdy ceny spadną albo wzrosną. Wartości te wyznaczamy ze wzoru:

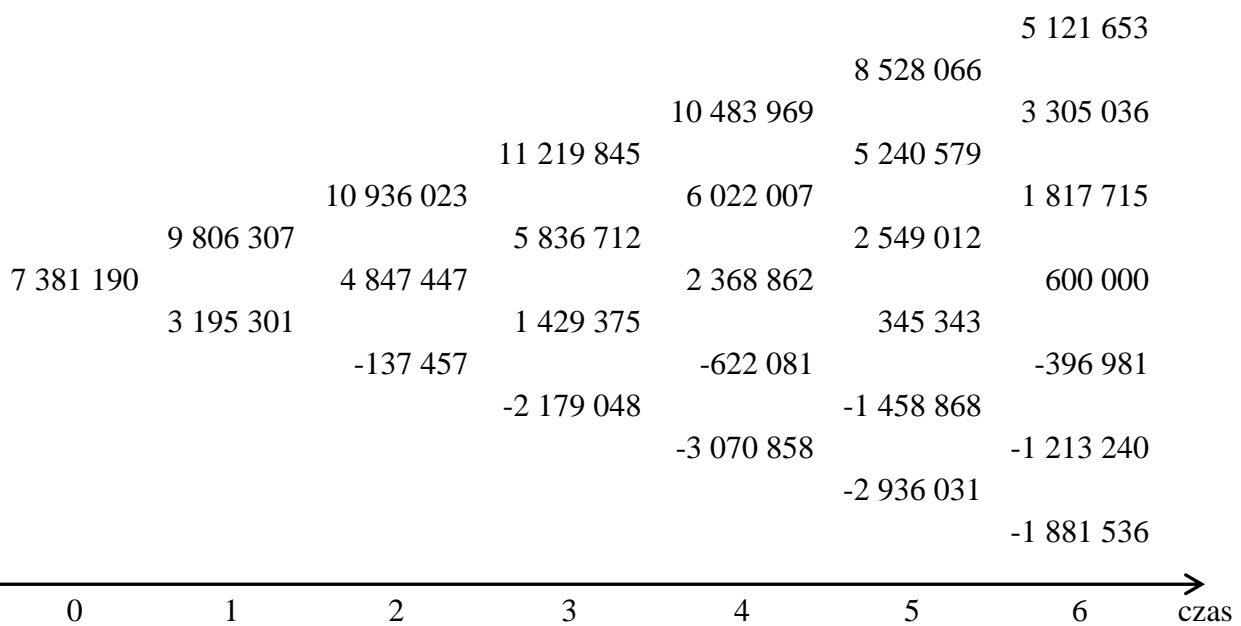
$$PV_{i,j} = CF_{i,j} + [d_U PV_{i+1,j+1} + d_D PV_{i+1,j}] \quad (16)$$

Rys. 3. Siatka strumieni finansowych – model dwumianowy

Fig. 3. Cash flow lattice – binominal model

Źródło: opracowanie własne

Rys. 4. Siatka wartości aktualnych – model dwumianowy

Fig. 4. Present value lattice – binominal model

Źródło: opracowanie własne

Wartość w roku 5 po pięciu wzrostach cen jest równa:

$$PV_{UUUUU} = 4167967 + [d_U 5121653 + d_D 3305036] = 8\,528\,066 \text{ zł}$$

W analogiczny sposób wyznaczana jest wartość przyszła w kolejnych węzłach dla $i = 4, 3, 2, 1, 0$. Ponieważ w roku 0 ponoszone są nakłady finansowe, wyznaczenie wartości NPV dla projektu wymaga pomniejszenia wartości PV o nakłady inwestycyjne.

$$NPV = 7\,381\,190 - 4\,000\,000 = 3\,381\,190 \text{ zł}$$

4.2. Opcja odroczenia – model dwumianowy

Założono, że wydobyć można rozpocząć w dowolnym momencie w ciągu trzech lat (opcja amerykańska). Wyznaczenie wartości opcji odroczenia wymaga skorzystania z wartości PV . Wartość opcji wyznaczana jest od końca do początku analogicznie wartość PV . W roku 3 opcja musi być wykonana i inwestycja rozpoczyna się od nakładu inwestycyjnego, natomiast pierwszy przepływ pojawi się w roku 4. W tym przypadku wartość opcji ustala się po wyznaczeniu wartości spodziewanego zysku z inwestycji i stwierdzeniu opłacalności.

Po trzech wzrostach ceny, wartość opcji zostanie wyznaczona jako:

$$C_{UUU} = d_U 10483969 + d_D 6022007 - 4000000 = 4\,695\,622 \text{ zł}$$

Wartość ta jest dodatnia i jest ona wartością opcji. Natomiast po trzech spadkach ceny wartość opcji zostanie wyznaczona jako:

$$C_{DDD} = d_U (-622081) + d_D (-3070858) - 4000000 = -5\,353\,548 \text{ zł}$$

Ponieważ, wyznaczona wartość jest mniejsza od zera, opcja jest *out of the money*, opcja nie zostanie wykonana. Wartość opcji w tym węźle wynosi 0. Ze względu na rodzaj opcji (opcja amerykańska) sprawdzana jest możliwość wcześniejszego wykonania opcji w każdym z węzłów. Dla roku 2 po dwóch wzrostach ceny wartość opcji wyznaczamy po ustaleniu:

- wartości opcji niewykonanej – wartość ta wyznaczona jest na podstawie wartości opcji określonych dla następnego roku (roku 3)

$$C_{i,j|NW} = d_U C_{i+1,j+1} + d_D C_{i+1,j} \quad (17)$$

$$C_{DD|NW} = d_U (4695622) + d_D (658272) = 3\,265\,303$$

- wartość opcji wykonanej – wartość wyznaczona jest w sposób następujący:

$$C_{i,j|W} = (PV_{i,j} - CF_{i,j}) - X \quad (18)$$

$$C_{DD|W} = (10936023 - 1817715) - 4000000 = 5\,118\,308$$

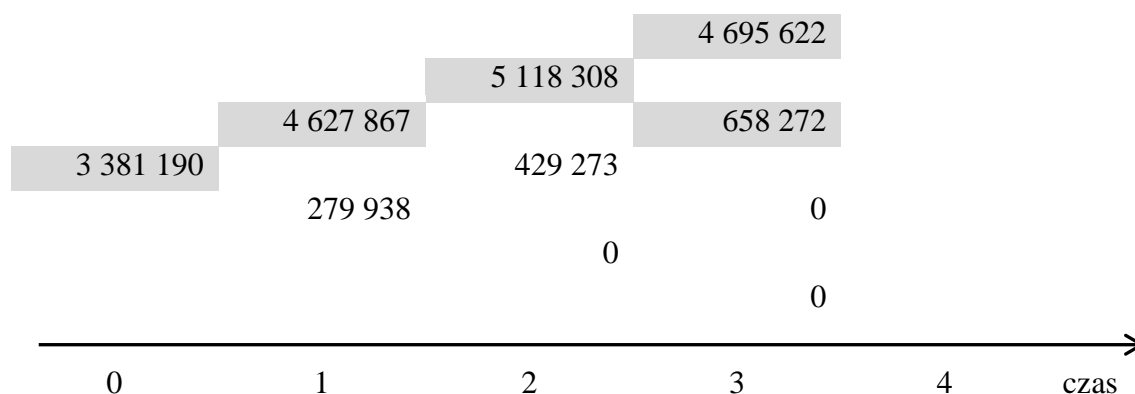
Wartość opcji jest większą z tych dwóch liczb i należy rozpocząć wydobyć.

W przypadku, kiedy nastąpił wzrost i spadek bądź odwrotnie (znajdujemy się w tym samym węźle) otrzymujemy:

$$C_{UD|NW} = d_U(658272) + d_D(0) = 429\,273$$

$$C_{UD|W} = (4847447 - 600000) - 4000000 = 247\,447$$

Wartość opcji jest większą z tych liczb, jednakże nie należy rozpoczynać wydobycia. Analogicznie wyznaczana jest wartość opcji we wszystkich pozostałych węzłach, co przedstawiono na rys. 5. Wartości oznaczane na szaro informują, że należy wykonać opcję, czyli rozpocząć wydobycie. Pozostałe wartości oznaczają, że należy wstrzymać się z inwestycją.

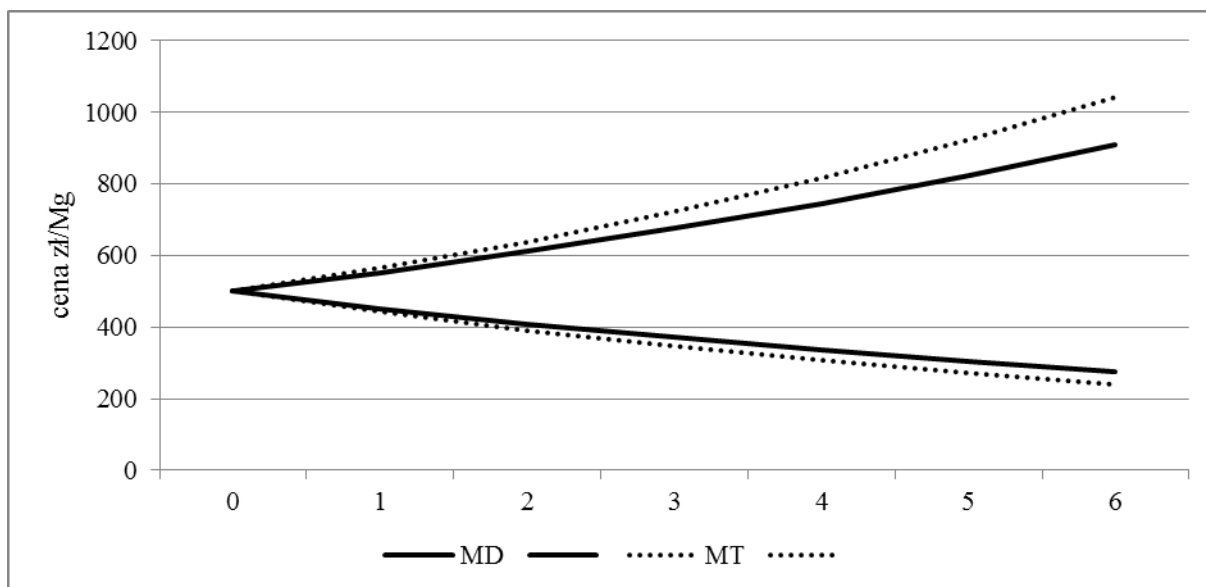
Rys. 5. Siatka wartości opcji *call* – model dwumianowy

Fig. 5. Call option lattice – binominal model

Źródło: opracowanie własne

4.3. Model trójmianowy

Dla modelu trójmianowego, przy założeniu takiej samej zmienności instrumentu podstawowego otrzymujemy następującą rozpiętość cen – rys. 6.

Rys.6. Zmiana ceny w modelach dwumianowym (MD) i trójmianowym (MT) dla tej samej wariacji
 Fig. 6. Price change in the binomial (MD) and trinomial (MT) model for the same variance
 Źródło: opracowanie własne

Ze względu na znaczne różnice w cenach dla modelu trójmianowego, zmieniono wartość odchylenia standardowego na 8,17%, celem osiągnięcia zbliżonych cen minimalnych i maksymalnych w poszczególnych latach.

Tabela 3

Wartości parametrów dla modelu trójmianowego

Parametr	Oznaczenie	Wartość
parametr lambda	λ	1,2247
parametr mi	μ	0,0367
parametr u	u	1,1052
parametr m	m	1,0000
parametr d	d	0,9048
prawdopodobieństwo wzrostu ceny	p_u	0,5167
prawdopodobieństwo utrzymania tego samego poziomu	p_m	0,3333
prawdopodobieństwo spadku ceny	p_d	0,1500
współczynnik dyskontujący dla wzrostu	d_U	0,4965
współczynnik dyskontujący dla poziomu stałego	d_M	0,3202
współczynnik dyskontujący dla spadku	d_D	0,1441

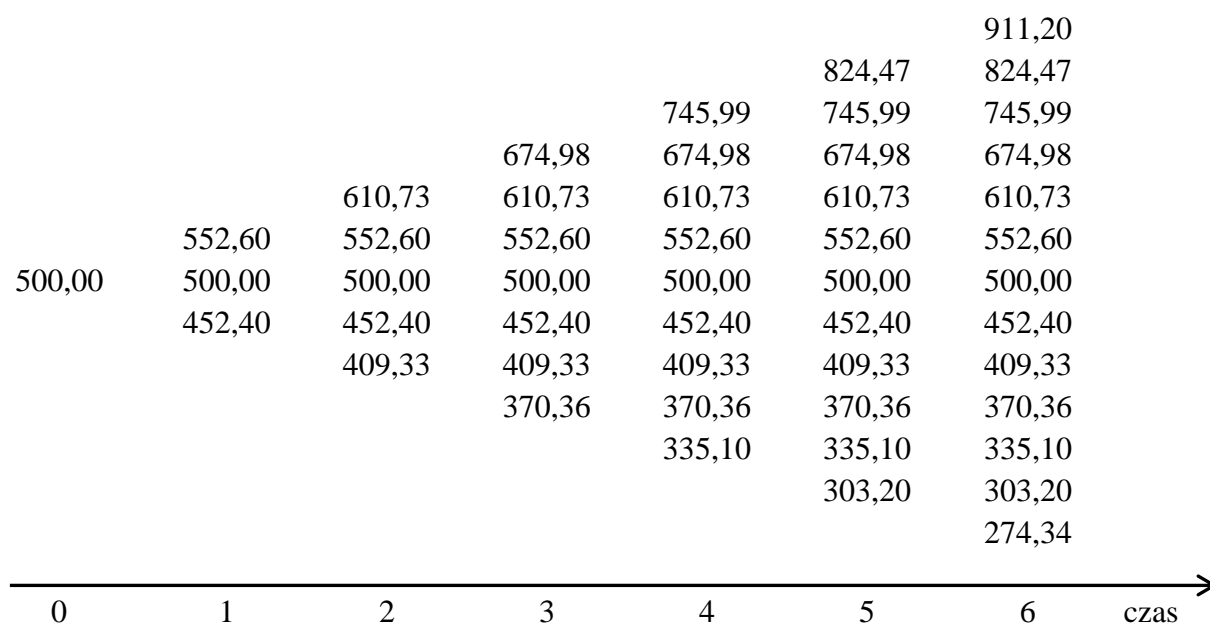
Źródło: opracowanie własne

Przy nowej zmienności cen, analogicznie do modelu dwumianowego, wygenerowane zostały ceny surowca w poszczególnych latach. Nowe poziomy cen posłużyły do wyznaczenia nowych wartości przepływów finansowych w sposób identyczny z modelem dwumianowym, zgodnie ze wzorem (15). Wyznaczone wartości $CF_{i,j}$ w poszczególnych węzłach stanowiły podstawę do wyznaczenia wartości $PV_{i,j}$. Jednakże ze względu na możliwość przyjmowania przez cenę trzech poziomów, wzór (16) na wartość $PV_{i,j}$ uległ koniecznej modyfikacji. Przy oznaczeniach węzłów dla modelu trójmianowego:

$$PV_{n,j} = CF_{n,j} \text{ dla wszystkich } j \quad (19)$$

$$PV_{i,j} = CF_{i,j} + [d_U PV_{i+1,j+1} + d_M PV_{i+1,j} + d_D PV_{i+1,j-1}] \text{ dla } i < n, \text{ dla wszystkich } j \quad (20)$$

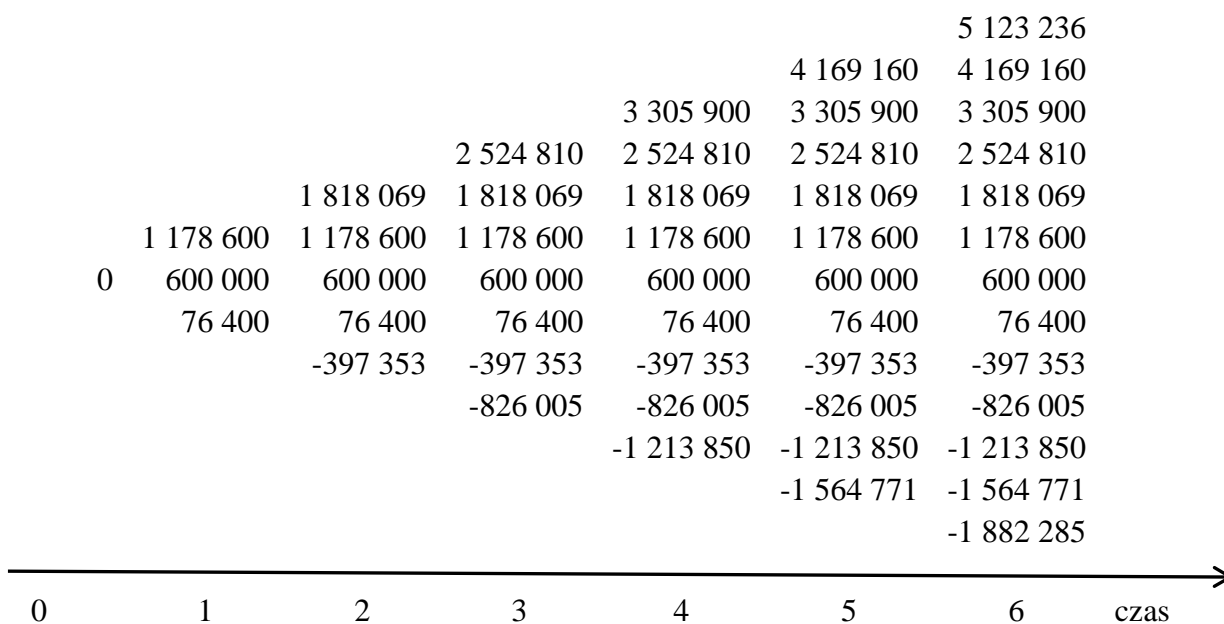
Wyznaczone wartości przedstawiają odpowiednio kolejne rysunki, prezentowane poniżej.

Rys. 7. Siatka cen surowca – model trójmianowy

Fig. 7. Price lattice – trinomial model

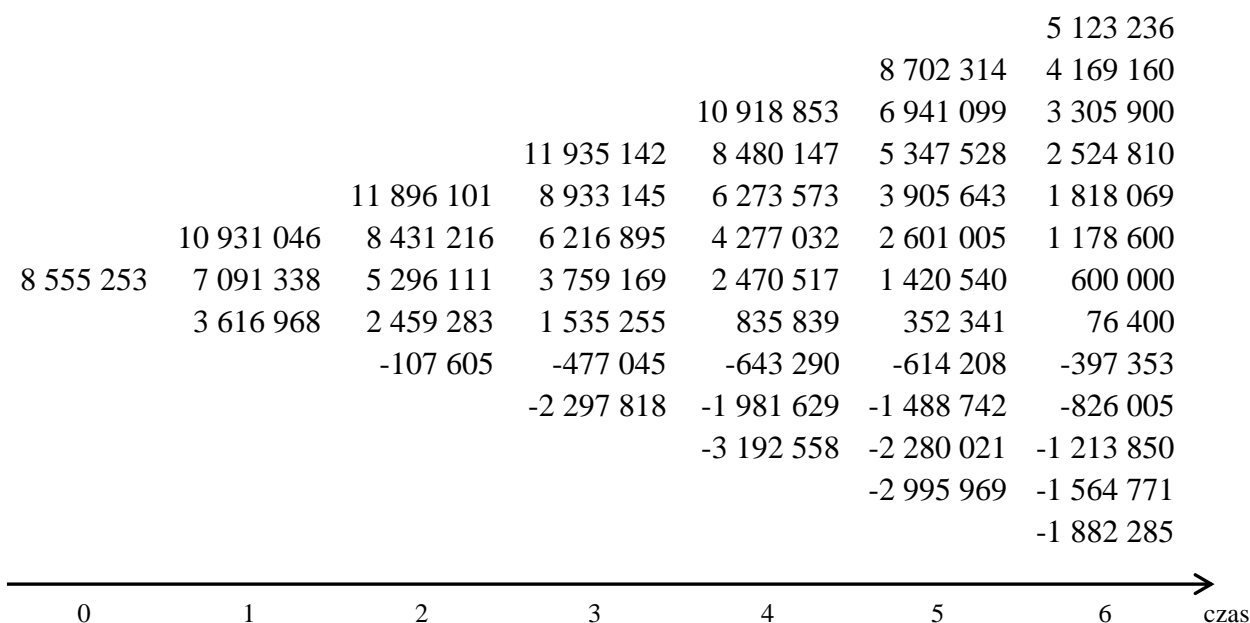
Źródło: opracowanie własne

Rys. 8. Siatka strumieni finansowych – model trójmianowy

Fig. 8. Cash flow lattice – trinomial model

Źródło: opracowanie własne

Rys. 9. Siatka wartości aktualnych – model trójmianowy

Fig. 9. Present value lattice – trinomial model

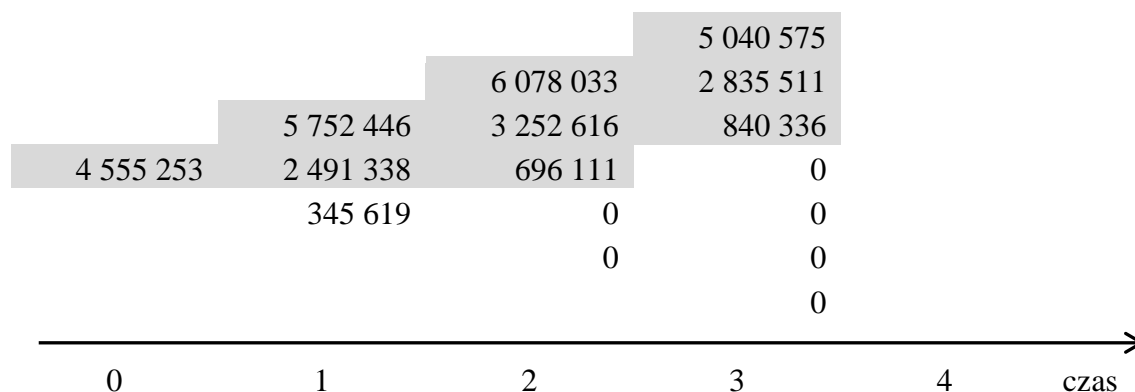
Źródło: opracowanie własne

Przy założeniu możliwości odraczania inwestycji przez najbliższe trzy okresy wyznaczona została wartość opcji *call*. Dokonano modyfikacji we wzorach (17) i (18) otrzymując:

$$C_{i,j|NW} = d_U C_{i+1,j+1} + d_M C_{i+1,j} + d_D C_{i+1,j-1} \quad (21)$$

$$C_{i,j|W} = (PV_{i,j} - CF_{i,j}) - X \quad (22)$$

Wartość opcji jest większą z tych liczb, a w przypadku gdy obie są ujemne – zero.

Rys. 10. Siatka wartości opcji *call* – model trójmianowy

Fig. 10. Call option lattice – trinomial model

Źródło: opracowanie własne

Jak można zauważyć wartości wyznaczonej opcji dla modelu trójmianowego różni się od wartości dla modelu dwumianowego. Dla porównania wyznaczono wartości opcji dla różnych wariantów ceny początkowej. Dane przedstawia tabela 4. Dodatkowo, zostały scharakteryzowane zalecane działania na podstawie otrzymanych wyników.

Tabela 4

Przykładowe wartości dla różnych wariantów ceny początkowej

Cena	Model dwumianowy		Model trójmianowy	
	NPV	Wartość opcji	NPV	Wartość opcji
400	-3 218 810	66 859	-3 037 856	49 866
450	81 190	1 035 990	758 698	1 245 210
500	3 381 190	3 381 190	4 555 253	4 555 253
550	6 681 190	6 681 190	8 351 807	8 351 807

Źródło: opracowanie własne

Pomimo różnic co do wartości, rekomendacje odnośnie podejmowanych działań są do siebie podobne. Przedstawiono to w tabeli 5.

Tabela 5

Decyzje dla różnych wariantów ceny początkowej

Cena	Model dwumianowy	Model trójmianowy
400	Wykonanie tylko przy ciągłym wzroście cen	Rozpocząć inwestycje po trzech wzrostach cen
450	Wykonanie przy wzroście cen, pod warunkiem, że cena wzrosła za pierwszym razem	Rozpocząć inwestycje w pierwszym okresie, jeśli nie to inwestować w przypadku, kiedy nie nastąpi spadek ceny
500	Rys. 5	Rys. 10
550	Rozpocząć inwestycje po dwóch kolejnych spadkach cen nie inwestować	Rozpocząć inwestycje po dwóch kolejnych spadkach cen nie inwestować

Źródło: opracowanie własne

5. Podsumowanie i wnioski

Oszacowanie wartości inwestycji, przy którym jest możliwe uwzględnienie przystosowania przedsiębiorstwa do zmieniających się warunków, może być wykonane poprzez zastosowanie drzew dwumianowych i trójmianowych do wyceny opcji rzeczowych. Możliwe jest śledzenie wartości zmian w odpowiednich okresach i w zależności od zaistniałej sytuacji podejmowanie decyzji optymalnej w stosunku do aktualnie posiadanej wiedzy. Dzięki temu możliwa jest „bieżąca” wycena wartości, uwzględniająca elastyczność decyzyjną. Należy zwrócić uwagę na fakt, że ważnym elementem tego procesu jest wybór metody wyceny – rodzaj drzewa oraz ustalenie zmienności cen w przyszłości i generowanie przez to odpowiednich przepływów.

Bibliografia

1. Cox J.C., Ross S.A., RUBINSTEIN M., Option Pricing: A Simplified Approach, Journal of Financial Economics, 1979, nr 7.
2. Hull J.: Kontrakty terminowe i opcje. Wprowadzenie, WIG Press, Warszawa 1997.
3. Rudny W.: Opcje rzeczowe w procesie tworzenia wartości przedsiębiorstwa, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Katowicach 2009
4. Weron A., Weron R.: Inżynieria finansowa. Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1998.
5. Wilimkowska Z., Łukaniuk M.: Dwumianowy model wyceny opcji rzeczowych, Badania operacyjne i decyzje, nr 1, 2005.

Abstract

In creating enterprise value an important role plays management flexibility. Application of real option allows taking into account the value of investment. The binomial pricing model traces the evolution of the option's key underlying variables in discrete-time. This is done by means of a binomial lattice (tree), for a number of time steps between the valuation and expiration dates. Each node in the lattice represents a possible price of the underlying at a given point in time.

Valuation is performed iteratively, starting at each of the final nodes (those that may be reached at the time of expiration), and then working backwards through the tree towards the first node (valuation date). The value computed at each stage is the value of the option at that point in time.

Option valuation using this method is, as described, a three-step process:

- price tree generation,
- calculation of option value at each final node,
- sequential calculation of the option value at each preceding node.

A more advanced model is the trinomial tree model. This improves upon the binomial model by allowing a stock price to move up, down or stay the same with certain probabilities. The use of models in the evaluation of investment in coal mine shown. Given the differences in values. Decisions were similar.